

29-04-2021

शास्त्री I

अनिवार्य प्रथमपरम् ।

(साहित्य आनन्द)

पारिभाषिक-शब्दाः ।

व्याकरणोत्तरद्वारेण्यः ।

1. गतिः → 'गतिश्च' । प्रादयः क्रियायोगे गतिसंज्ञाः स्युः ।
2. उपसर्गः → 'उपसर्गाः क्रियायोगे' । प्रादयः क्रियायोगे उपसर्गसंज्ञाः स्युः ।
प्रादयः द्वाविंशतिः सन्ति - प्र, पश, अप, सम्, अनु, अव, निष्, निर्, दुस्, दुर्, वि, आङ्, नि, अचि, अपि, अति, सु, उद्, अन्नि, प्रति, परि, उप । यथा → उप रचते (उपैचते), अत्र 'उप' इत्यस्य योगः, 'रचते' क्रियाया सह अस्ति । अतः 'उप' उपसर्गः अस्ति ।
3. निपातः → 'प्राग्ग्रीश्वरान्तिपाताः' । प्रादयः द्रव्यनिन्तार्ये ('च' अपि) निपातसंज्ञकाः सन्ति । 'चादयोऽसत्वे' । यथा - 'प्रची', अत्र 'प्र' गतिसंज्ञकः, उपसर्गसंज्ञकश्च अस्ति 'लोचं नयन्ति पशु मन्थमानाः' अत्र 'पशु' शब्दः असत्वे (द्रव्यनिन्तार्ये) अस्ति । ताल्पश्यम् पशुवाचकः (गवाश्वादयः) पशु शब्दः नास्ति । 'सन्थक्' अर्थे पशुशब्दः । अतएवात्र पशुशब्दः निपातसंज्ञकः अस्ति ।

'विं पश्य' - अस्मिन् उदाहरणे 'वि' सत्वर्ये खगस्य बोधकः । अतएव निपातसंज्ञकः नास्ति ।

4. विभाषा → 'न वेति विभाषा' ।

निषेधास्य विकल्पस्य च 'विभाषा' संज्ञा भवति ।

29-04-2021

डॉ० निर्मल कुमार झा, स० प्राचार्य
राधा-उमाकान्त सं० महावि० सुखसेना, पूर्णियाँ
का० सि० द० सं० वि० वि० दरभङ्गा

संस्कृतानुवाकः →

संस्कृत-वाक्य में कर्ता के पुरुष, वचन के अनुसार विभिन्न लकारों में अलग-अलग रूप बनते हैं। परस्मैपदी क्रियाओं तथा आत्मनेपदी क्रियाओं का रूप भी अलग-अलग होता है। चातु के साथ परस्मैपदी क्रियाओं में निम्न प्रत्यय लगते हैं →

पुरुष	-	एकवचन	-	द्विवचन	-	बहुवचन
प्रथम पुरुष →		तिप्	-	तस्	-	सि
मध्यम पुरुष →		सिप्	-	थस्	-	थ
उत्तम पुरुष →		मिप्	-	वस्	-	मस्

चातु के साथ आत्मनेपदी क्रियाओं में निम्न प्रत्यय आते हैं →

पुरुष		एकवचन	-	द्विवचन	-	बहुवचन
प्रथम पुरुष →		त	-	आताम्	-	इ
मध्यम पुरुष →		थास्	-	आथाम्	-	ध्वम्
उत्तम पुरुष →		इत्	-	वहिङ्	-	महिङ्

ये प्रत्यय विभिन्न लकारों में पुरुष तथा वचन के आधार पर विभिन्न सूत्रों की सहायता से चातु के विभिन्न रूप बनाते हैं। यथा →

पठति, पठतः, पठन्ति (लट् प्रथमपुरुष, विभिन्न वचनों में क्रमशः)
 अपठत्, अपठताम्, अपठन् (लङ्)
 पठिष्यति, पठिष्यतः, पठिष्यन्ति (लृट्)
 पठतु, पठताम्, पठन्तु (लोट्)
 पठेत्, पठेताम्, पठेयुः (विधिलिङ्)

शेष अगली कक्षा में।

डॉ० निर्मल कुमार झा,
 रा० प्राचार्य

रा० उ० स० महावि० सुखसेना
 पूर्णिया

29-04-2021

CLASSMATE

Date

Page

अनिवार्यपत्रम् ।

साहित्यम् ।
व्याकरण के छात्र हेतु ।

शास्त्री II

रघुवंशम् ।

युरगिरा व्याख्येयम् ।

“ तेषां महाहासनसंस्थितानामुदारनेपथ्यभृतां स मद्ये ।
रराज चाम्ना रघुसूनुरेव कल्पद्रुमाणामिव पारिजातः ॥ ”
प्रस्तोतयं श्लोकः महाकविकालिदासरचितस्य
रघुवंशमहाकाव्यस्य षष्ठ्यर्गाद्युद्धृतः अस्ति ।
कविरत्र सिंहासनेषु समासीनां नृपाणां मद्ये
समुपविष्टस्य अजस्य लोकोत्तरं सौन्दर्यं सविशेषं वर्णयति ।
तात्पर्यमस्ति यत् रघुपुत्रः अजः बहुमूल्यासनेषु अवस्थितेषु
नृपाणां मद्ये तथैव शुशुभे यथा देवतरुणां मद्ये
पारिजातरुः शोभते ।

अन्वयः → महाहासनसंस्थितानाम् उदारनेपथ्यभृतां तेषां
कल्पद्रुमाणाम् मद्ये पारिजात इव स रघुसूनुः इव चाम्ना रराज ।

शब्दार्थः व्याकरणञ्च → महाहासनसंस्थितानाम् → महत् च तत् अहम्,
तत् च आसनम्, तस्मिन् च संस्थिताः, तेषाम् ।

उदारनेपथ्यभृताम् → उदारं नेपथ्यं विभ्रति इति उदारनेपथ्यभृताः,
तेषाम् (ज्रेष्ठवेषचारिणाम्) । कल्पद्रुमाणाम् → देववृक्षाणाम्

पारिजातः → पारम् अस्य अस्ति इति पारी (समुद्रः)

तस्मात् जातः (कल्पवृक्षाणां मद्ये ज्रेष्ठतमः शतन्तामकः

वृक्षः ।) । चाम्ना → चिा + मनिन् - चामन् (तेजसा) ।

रराज → शुशुभे ।

अस्मिन् श्लोके वैदमीरितिः ।

माचुर्यगुणः । उपमासङ्कारः ।

उपजाति द्वन्द्वश्च ।

29-04-2021

डॉ० निर्मल कुमार झा,

(सहायक प्राचार्य)

रा० उ० सं० महावि० बुखसेना, पूर्णिया

शास्त्री ॥

29-04-2021

Impressions

(साहित्य प्रतिष्ठा)
अष्टमः

मालविकाग्निमित्रम् ।

श्लोकव्याख्या ।

" मन्दोऽप्यमन्दतामेति संसर्गेण विपश्चितः ।

पङ्कच्छिदः फलस्येव निकषेणाविलं पथः ॥ "

महाकविकालिदासरचितस्य मालविकाग्निमित्रनाटकस्य

द्वितीयाङ्कात् ५ उद्धृतोऽयं श्लोकः ।

यथा नाटकाचार्यं गणदासस्योक्तिः ।

अन्वयः → पङ्कच्छिदः फलस्य निकषेण आविलं पथ इव
विपश्चितः संसर्गेण मन्दः अपि अमन्दताम् रति ।

शब्दार्थः, व्याकरणञ्च → पङ्कच्छिदः = कर्मनाशकस्य
जलप्रसादनीपयोगिनः कटकनाम्नो प्रख्यातस्य ॥

फलस्य निकषेण = संयोगेन । आविलम् = कलुषमपि ।

पथ इव = जलसदृशः । विपश्चितः = विशेषज्ञस्य परिदृष्ट

संसर्गेण = निरन्तर सहवासेन । मन्दः = मूर्खः । जतः =

लोकः । अमन्दताम् = नैपुण्यम् । रति = प्राप्नोति ।

पङ्कच्छिदः = पङ्के दिनति, तस्य ।

अमन्दताम् = न मन्दः, तस्य भावः, ताम् ।

अलङ्कारः → अप्रस्तुतप्रशंसा उपमा च अतः सङ्कटः ।

द्वन्द्वः → पश्यावक्त्रम् । लक्षणां →

" युजोश्चतुर्थतो जेत पश्यावक्त्रं निगद्यते । "

29-04-21

डॉ. निर्मल कुमार् झा, सं. प्राचार्यः ।
रा. उ. सं. महावि. सुरवसेना, पूर्णिया ।